

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 19 czerwca 1996 r.

w sprawie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 maja 1996 r. ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 19 czerwca 1996 r.

w sprawie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 31 maja 1996 r. ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 19 czerwca 1996 r.

**w sprawie ustawy o wyłączeniu niektórych ustaw o amnestii i abolicji wobec sprawców
niektórych przestępstw, nie ściganych z przyczyn politycznych w latach 1944-1989**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 31 maja 1996 r. ustawy o wyłączeniu niektórych ustaw o amnestii i abolicji wobec sprawców niektórych przestępstw, nie ściganych z przyczyn politycznych w latach 1944-1989, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1996 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Art. 1.

W uchwale Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. - Regulamin Senatu (Monitor Polski z 1993 r. Nr 20, poz. 198, z 1994 r. Nr 30, poz. 244, z 1995 r. Nr 29, poz. 333 oraz z 1996 r. Nr 13, poz. 150) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust.1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
"10a) powołuje i odwołuje zastępcę Szefa Kancelarii Senatu na wniosek Szefa Kancelarii Senatu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Senatu oraz Komisji Regulaminowej i Spraw Senatorskich,";
- 2) w art. 72 ust.1 otrzymuje brzmienie:
"1. Kancelarią Senatu kieruje Szef Kancelarii Senatu przy pomocy zastępcy Szefa Kancelarii Senatu."

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 czerwca 1996 r.

w sprawie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 31 maja 1996 r. ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:
"1a. Zawody pielęgniarstwa i położnictwa są zawodami samodzielnymi.";
- 2) w art. 7 :
 - a) w ust. 1 wyraz "pielęgniarka" zastępuje się wyrazem "pielęgniarki",
 - b) w ust. 2 wyraz "położna" zastępuje się wyrazem "położnej";
- 3) w art. 12 w ust. 1 w pkt 3 wyraz "zagranicą" zastępuje się wyrazami "za granicą";
- 4) w art. 15 w ust. 5 po wyrazie "uczestnictwa" dodaje się wyrazy "z prawem zabrania głosu";
- 5) w art. 15 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
"6a. Pielęgniarka, położna, o której mowa w ust. 6, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o podjęciu uchwały okręgowej rady pielęgniarek i położnych.";

6) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Prawo wykonywania zawodu albo ograniczone prawo wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej wygasa w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) utraty prawa stałego pobytu,
- 3) utraty pełnej zdolności do czynności prawnych,
- 4) upływu czasu na jaki zostało przyznane,
- 5) zgonu,
- 6) zrzeczenia się prawa.";

7) w art. 21 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

"6. Pielęgniarka, położna ma prawo uzyskania pełnej informacji o celowości, planowanym przebiegu i dających się przewidzieć skutkach eksperymentu medycznego, w którym ma uczestniczyć.

7. W przypadku uzasadnionych wątpliwości pielęgniarka, położna może odmówić uczestniczenia w eksperymencie podając przyczynę odmowy na piśmie.";

8) w art. 24 w ust. 5 wyraz "cywilo-prawnej" zastępuje się wyrazem "cywilnoprawnej";

9) w art. 28 skreśla się pkt 5;

10) w art. 28 w pkt 6 wyrazy "prowadzonej działalności" zastępuje się wyrazami "prowadzenia indywidualnej praktyki";

11) w art. 31 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. W przypadku określonym w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.";

12) art. 35 otrzymuje brzmienie:

"Art. 35. Pielęgniarka, położna, która prowadzi indywidualną praktykę na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, uzyskuje z mocy prawa zezwolenie, o którym mowa w art. 24 ust. 1, z dniem wejścia ustawy w życie.";

13) art. 36 otrzymuje brzmienie:

"Art. 36. Pielęgniarka, położna, która na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów uzyskała zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej, uzyskuje z mocy prawa we właściwej okręgowej radzie pielęgniarek i położnych zaświadczenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2.";

14) w art. 38 w pkt 2 skreśla się wyrazy ", z 1947 Nr 32, poz. 141".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, zajmując stanowisko w sprawie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej, wprowadził do niej kilkanaście zmian. Do najważniejszych należy poprawka do art. 35. Izba, przyjmując ten wniosek, kierowała się przekonaniem o konieczności nienaruszania zasady ochrony praw nabytych, jak również zmierzała do uniknięcia zarzutu pogarszania sytuacji obywateli, którzy przecież prowadzą indywidualną praktykę w oparciu o zezwolenia uzyskane zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie nowych, stawiających surowsze wymogi uregulowań w tej materii.

Za równie istotną, odpowiadającą prawu obywateli do wnoszenia skarg i odwoływania się, uznał Senat zmianę dotyczącą przyznania pielęgniarstwu, położnym prawa wniesienia odwołania od uchwały zawieszającej pielęgniarkę lub położną w prawie wykonywania zawodu lub ograniczającej je w wykonywaniu określonych czynności zawodowych (art. 15 ust. 6a).

Obok praw zagwarantowanych podmiotom przedmiotowej ustawy w art. 21 ust. 3 - 5 oraz w art. 22, Senat pozostając w przekonaniu, że eksperyment medyczny nie mieści się w pojęciu zlecenia lekarskiego, postanowił zagwarantować pielęgniarstwu, położnym także prawo uzyskania informacji oraz, w przypadku uzasadnionych wątpliwości, prawo odmowy uczestniczenia w eksperymencie medycznym (art. 21 ust. 6 i 7). Senat ma tu na myśli każdy eksperyment odpowiadający warunkom eksperymentu medycznego, a więc także na zwierzętach.

Pozostałe poprawki mają na celu bardziej precyzyjne, nie budzące wątpliwości zapisanie przepisów, wprowadzenie jednolitości terminologicznej lub poprawnej pisowni.

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 czerwca 1996 r.

w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 1996 r. ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

"Art. 1. W ustawie z dnia 29 września 1995 r. o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 124, poz. 601) skreśla się art. 8.";

2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

"Art. 1a. Przepisy art. 24b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym, w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, stosuje się do radnych tych rad gmin, które zostaną wybrane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.";

3) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Urlop bezpłatny udzielony radnemu w okresie od dnia 18 listopada 1995 r. do dnia 18 maja 1996 r. w trybie art. 24b ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym, w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, ulega skróceniu do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.";

4) w art. 2 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, uważa się za okres wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku, za który przysługuje wynagrodzenie jak za urlop wypoczynkowy.";

5) w art. 2 ust. 3 skreśla się;

6) w art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do radnych, którzy po uzyskaniu urlopu bezpłatnego, a przed wejściem w życie niniejszej ustawy, nawiązali stosunek pracy nie wywołujący skutków przewidzianych w art. 24b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym, w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy.";

7) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Stwierdzenie przez radę gminy wygaśnięcia mandatu radnego, jeżeli wynikło z okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, traci moc prawną, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy mandat nie został obsadzony.";

8) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Postępowania wyborcze, prowadzone na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin (Dz.U. z 1996 r. Nr 17, poz. 85), których celem było obsadzenie mandatu wygasłego w okolicznościach określonych w art. 8 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, ulegają umorzeniu z mocy prawa, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.";

9) art. 5 otrzymuje brzmienie:

"Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 14 czerwca 1996 r. zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym oraz niektórych innych ustaw jest wykonaniem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, który stwierdził niekonstytucyjność przepisów ustawy z 29 września 1995 r. zmuszających radnych wybranych przed wejściem w życie ustawy do rezygnacji z mandatu albo z pracy u gminnego pracodawcy.

Senat stanął na stanowisku, że właściwa realizacja orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego wymaga nie nowelizacji lecz uchylenia art. 8 ustawy z dnia 29 września 1995 r. o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym oraz niektórych innych ustaw. To stanowisko zostało wyrażone w poprawce do art. 1 ustawy.

Z tą zmianą wiąże się poprawka do art. 5 określającego termin wejścia w życie ustawy. Senat uznał, że nie ma prawnego uzasadnienia nadawanie mocy wstecznej znowelizowanemu art. 8. Przyjęcie odmiennego poglądu prowadziłyby do wniosku, że zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny art. 8 nigdy nie istniał, chociaż ustawa zajmuje się uregulowaniem niektórych skutków działania tego artykułu. Zdaniem Senatu taki wniosek byłby nie do przyjęcia.

Zastrzeżenia Senatu wzbudziła przyjęta w ustawie konstrukcja prawnej bezskuteczności wniosków o urlop bezpłatny oraz oświadczeń pracodawców o udzieleniu urlopu (art. 2 ust. 1). Celem ustawy jest bowiem w istocie uznanie za bezskuteczny (w sensie odwrócenia skutków prawnych) samego urlopu bezpłatnego, a nie poprzedzających urlop wniosków czy oświadczenia pracodawcy o udzieleniu urlopu. Z tego względu z art. 2 ust. 1 zostało usunięte zdanie pierwsze. Senat podzielił stanowisko Sejmu, iż usunięcie skutków urlopu bezpłatnego wymaga uznania urlopu za okres wykonywania pracy. Senat usunął jednocześnie wątpliwość, czy za okres urlopu bezpłatnego, który jest traktowany jak okres pracy, radnemu-pracownikowi należy się wynagrodzenie. W art. 2 ust. 1a stwierdzono, że wynagrodzenie przysługuje i jest obliczane jak za urlop wypoczynkowy;

Rozważając kwestię sposobu zakończenia urlopów bezpłatnych, które są głównym skutkiem działania niekonstytucyjnego art. 8 ustawy z 29 września 1995 r., Senat doszedł do przekonania, że potrzebna jest regulacja wprowadzająca skrócenie urlopów bezpłatnych z mocy prawa. Senat uznał, że skrócenie urlopów bezpłatnych winno nastąpić do dnia wejścia w życie ustawy.

Ponadto Senat zastąpił w art. 2 ust. 1 błędną datę 19 listopada, datą właściwą - 18 listopada oraz wprowadził kilka zmian będących bądź konsekwencją poprawek wyżej omówionych, albo noszących charakter korekt legislacyjnych.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 czerwca 1996 r.

w sprawie ustawy o doradztwie podatkowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 maja 1996 r. ustawy o doradztwie podatkowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy "w imieniu i na rzecz" zastępuje się wyrazami "na zlecenie";
- 2) w art. 2 w ust. 1 w pkt 3 przecinek na końcu zastępuje się kropką i skreśla się pkt 4;
- 3) w art. 3 w pkt 3 przecinek zastępuje się kropką i skreśla się pkt 4;
- 4) w art. 4 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
"Podmiotami uprawnionymi do wykonywania doradztwa podatkowego są również:";
- 5) w art. 4 w ust. 1 w pkt 4 wyraz "oraz" zastępuje się przecinkiem i po wyrazach "poz. 713" dodaje się wyrazy "oraz z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199";
- 6) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- "2. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-3 wykonują doradztwo podatkowe wyłącznie przez doradców podatkowych, radców prawnych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach.";
- 7) w art. 6 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy "2 lat" zastępuje się wyrazami "3 lat";
- 8) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Na listę doradców podatkowych wpisuje się również członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.";
- 9) w art. 7 w ust. 2 po wyrazach "art. 6" dodaje się wyrazy "ust. 1 lub na wniosek członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego - w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2";
- 10) w art. 7 w ust. 4 po wyrazie "od" dodaje się wyraz "dnia";
- 11) w art. 8 w ust. 2 wyraz "wykonywał" zastępuje się wyrazem "wykonywać";
- 12) w art. 14 w ust. 3 w pkt 3 wyrazy "i 4" skreśla się;
- 13) w art. 14 w ust. 4 w zdaniu wstępnym wyraz "zawiera" zastępuje się wyrazami "powinien zawierać";
- 14) w art. 14 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
"5. Osoba prawna wpisana do rejestru jest obowiązana zawiadomić Ministra Finansów o wszelkich zmianach danych określonych w ust. 3 w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian.";

- 15) w art. 14:
- a) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4, a dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 3,
 - b) w dotychczasowym ust. 4 w pkt 1 i w ust. 5 wyrazy "ust. 3" zastępuje się wyrazami "ust. 4";
- 16) w art. 16 w pkt 2 w lit. c) po wyrazie "cywilnej" dodaje się wyrazy "za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1";
- 17) w art. 21 w ust. 4 w zdaniu drugim po wyrazie "Praktykę" dodaje się wyrazy ", po zdaniu egzaminu,";
- 18) w art. 21 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- "5. Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania praktyki, o której mowa w ust. 4, tryb i terminy kierowania na praktykę oraz warunki całkowitego lub częściowego zwolnienia z obowiązku odbywania praktyki.";
- 19) w art. 22 w ust. 6 w pkt 1 wyrazy "powoływanych spośród pracowników Ministerstwa Finansów lub organów podatkowych" skreśla się;
- 20) w art. 22 w ust. 6 w pkt 3 i w art. 90 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie "naukowych" dodaje się wyrazy "lub naukowo - dydaktycznych";
- 21) w art. 22 ust. 10 skreśla się;
- 22) w art. 24 w ust. 3 wyraz "złożenia" skreśla się;
- 23) w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie "mowa" dodaje się wyrazy "w pkt 1 i";

24) w art. 28:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) z podmiotami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2-4.",

b) pkt 5 i 6 skreśla się;

25) w art. 30 wyrazy ", którzy podejmą wykonywanie zawodu w formie" zastępuje się wyrazami "będący wspólnikami";

26) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Wykonywanie doradztwa podatkowego nie może być reklamowane.";

27) w art. 38 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Przepis ust. 1 stosuje się również do spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3.";

28)* w art. 39 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3.";

29) w art. 40 w ust. 3 wyrazy "oraz numery wpisu na listę doradców podatkowych wszystkich wspólników" zastępuje się wyrazami "wszystkich wspólników oraz ustawowe określenia zawodu "doradca podatkowy" wspólników wpisanych na listę doradców podatkowych";

30) w art. 44 w ust. 3 wyrazy ", a także na radcach prawnych, o ile wykonują doradztwo podatkowe" skreśla się;

31) w art. 44 w ust. 3 w zdaniu drugim po wyrazach "w art. 28" dodaje się wyrazy "pkt 1, 2 i 4";

- 32) w art. 46 w pkt 2 i 4 wyraz "ubezpieczyciela" zastępuje się wyrazami "zakładu ubezpieczeń";
- 33) art. 61 skreśla się;
- 34) w art. 65 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie "zawieszenie" dodaje się wyrazy "prawa do";
- 35) w art. 78:
- a) w ust. 1 wyrazy "lub na wniosek ukaranego" skreśla się,
 - b) w ust. 2 wyrazy "z urzędu lub" skreśla się,
 - c) w ust. 3 wyrazy "i" skreśla się;
- 36) w art. 78 w ust. 2 po wyrazie "prawa" dodaje się wyraz "do";
- 37) w art. 84 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- "3. W okresie, o którym mowa w ust. 1, Minister Finansów pobiera opłatę wymienioną w art. 11 ust. 1; opłata stanowi dochód budżetu państwa.";
- 38) w art. 86 w pkt 3 wyrazy "art. 28 pkt 2" zastępuje się wyrazami "art. 4 ust. 1 pkt 1";
- 39) w art. 87 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- "2. Minister Finansów skreśla z listy doradcę podatkowego, który został wpisany warunkowo, jeśli w terminie 6 lat od dnia dokonania tego wpisu nie spełni warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 7.";
- 40) w art. 90 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy "powołanych spośród pracowników Ministerstwa Finansów lub organów podatkowych" skreśla się;

41) w art. 94 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

"Art. 5a. Do rejestru biegłych rewidentów może być również wpisany ten, kto został wpisany, zgodnie z odrębnymi przepisami, na listę doradców podatkowych i złożył z wynikiem pozytywnym egzaminu na biegłego rewidenta w następującym zakresie:

- 1) rachunkowość finansowa i sprawozdawczość,
- 2) rachunek kosztów i rachunkowość zarządcza,
- 3) badanie sprawozdań finansowych i inne usługi biegłego rewidenta.";

42) w art. 94 pkt 2 i 4 skreśla się.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę o doradztwie podatkowym Senat uznał, że niektóre przepisy tej ustawy nasuwają poważne wątpliwości, co uzasadnia wprowadzenie do jej tekstu poprawek.

Senat usunął z katalogu czynności doradztwa podatkowego - występowanie w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnej (poprawka nr 2), uznając przepis art. 2 ust. 1 pkt 4 rozpatrywanej ustawy za sprzeczny z przepisem art. 59 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz z wchodzącymi w życie 1 lipca 1996 r. przepisami Kodeksu postępowania cywilnego dotyczącymi pełnomocnictwa (art. 87 k.p.c.). Senat uznał ponadto, iż zakres egzaminu na doradcę podatkowego nie gwarantuje odpowiedniego przygotowania doradcy podatkowego do profesjonalnego reprezentowania skarżących w postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Wprowadzając poprawkę nr 4 Senat kierował się przekonaniem, że przepis art. 4 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie powinien ograniczać swego zakresu podmiotowego do osób prawnych, ponieważ, zgodnie z przepisami innych ustaw, podmiotami uprawnionymi do wykonywania doradztwa podatkowego są również nie posiadające osobowości prawnej spółki cywilne, jawne i komandytowe z wyłącznym udziałem biegłych rewidentów albo z udziałem adwokatów lub radców prawnych.

Senat uznał również za celową zmianę ust. 2 w art. 4 (poprawka nr 6), mając na uwadze fakt, iż przepisy ustawy o działalności gospodarczej nie przewidują przymusu zatrudnienia w ramach świadczenia pomocy prawnej przez adwokatów i radców prawnych oraz przez spółki i spółdzielnie z ich udziałem.

Zdaniem Senatu należy wydłużyć do trzech lat termin wystąpienia z wnioskiem o wpis na listę doradców podatkowych, aby umożliwić osobom ubiegającym się o wpis odbycie dwuletniej praktyki zawodowej po zdaniu egzaminu (poprawka nr 7).

Wprowadzając poprawki nr 8 i 9 Senat zmierzał do jednoznacznego wskazania, że na listę doradców podatkowych wpisuje się również członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego. Osoby te nie muszą spełniać warunków określonych w art. 6 ust. 1. Dotychczasowe brzmienie przepisów rozpatrywanej ustawy mogło budzić wątpliwości interpretacyjne.

W celu uniknięcia trudności w wykonaniu przepisów ustawy, Senat rozszerzył niektóre uprawnienia Ministra Finansów (poprawki nr 18 i 37). Senat uznał także za właściwe, aby Minister Finansów mógł powoływać swoich przedstawicieli do Komisji Egzaminacyjnej nie tylko spośród pracowników Ministerstwa Finansów lub organów podatkowych (poprawki nr 19 i 40).

Wprowadzając poprawkę nr 20, Senat kierował się przekonaniem, iż w skład Komisji Egzaminacyjnej powinni być powoływani, obok pracowników naukowych, również pracownicy naukowo - dydaktyczni w dziedzinach objętych zakresem egzaminu.

Senat uznał za konieczne skreślenie ust. 10 w art. 22, aby uniknąć sprzeczności z przepisem art. 90 ustawy (poprawka nr 21).

Senat uznał za uzasadnione umożliwienie doradcom podatkowym zatrudnienie się u innych doradców działających na własny rachunek oraz w spółkach cywilnych i jawnych z wyłącznym udziałem doradców podatkowych, adwokatów, radców prawnych lub biegłych rewidentów (poprawka nr 23).

Zdaniem Senatu zakaz reklamowania usług świadczonych przez doradców podatkowych powinien być sformułowany w sposób bardziej kategoriyczny, aby uniemożliwić wzajemne reklamowanie się przez doradców. Czyni temu zadość poprawka nr 26.

Aby osiągnąć założone cele ustawy należy również, zdaniem Senatu, zobowiązać spółki doradztwa podatkowego do przestrzegania zakazu reklamowania swoich usług oraz do przestrzegania przepisów art. 39 ustawy. W tym celu Senat wprowadził poprawki nr 27 i 28.

Wprowadzając poprawkę nr 29, Senat usunął błąd polegający na przyjęciu, iż wszyscy wspólnicy spółek, o których mowa w przepisie art. 40 ust. 3 ustawy, są doradcami podatkowymi. Senat uznał również za celowe umieszczenie w firmach tych spółek ustawowych określeń "doradca podatkowy" a nie numerów wpisu na listę doradców podatkowych.

Senat podzielił pogląd, iż ustawa o doradztwie podatkowym nie powinna nakładać na radców prawnych obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Radca prawny wykonuje bowiem czynności, zaliczone do doradztwa podatkowego, w ramach świadczenia pomocy prawnej na podstawie ustawy o radcach prawnych, a ustawa ta nie nakłada na radców prawnych obowiązku ubezpieczenia się od odpowiedzialności cywilnej. Dlatego Senat wprowadził poprawkę nr 30.

Senat nie znalazł uzasadnienia przepisów uniemożliwiających członkom organów samorządu doradców podatkowych i biegłych rewidentów uczestnictwo w radach nadzorczych, komisjach rewizyjnych i zarządach spółek prawa handlowego. Co więcej, zdaniem Senatu, przepisy takie dotyczące biegłych rewidentów stałyby w sprzeczności z przepisami ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie a także byłyby niewykonalne z uwagi na obowiązujące normy Kodeksu handlowego. Z tych powodów Senat wprowadził poprawki nr 33 i 42.

Rozpatrując ustawę o doradztwie podatkowym, Senat stanął na stanowisku, iż osoby, które uzyskały wpis warunkowy na listę doradców podatkowych, powinny w ciągu sześciu lat od dnia dokonania tego wpisu zdobyć wykształcenie wyższe (poprawka nr 39). Rozwiązanie takie przyczyni się do podniesienia poziomu przygotowania do profesjonalnego wykonywania doradztwa podatkowego nie powodując konieczności rezygnacji z zawodu doradcy przez osoby nie posiadające wyższego wykształcenia, które do dnia wejścia w życie ustawy faktycznie wykonywały czynności doradztwa podatkowego.

Wprowadzając poprawkę nr 41 Senat usunął błąd legislacyjny polegający na dodaniu kolejnej przesłanki do przepisu określającego wszystkie konieczne warunki wpisu do rejestru biegłych rewidentów. Aby ułatwić doradcom podatkowym dostęp do zawodu biegłego rewidenta należało zapisać przepis punktu 8 w oddzielnym artykule.

Pozostałe poprawki poprawią, zdaniem Senatu, czytelność przepisów tej ustawy.